

STS de 7 de desembre de 2010, recurs 77/2010

Jubilació parcial: obligació de substituir el treballador rellevista que accedeix a una excedència per tenir cura de fills (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència es planteja el següent supòsit de fet: es realitza un contracte de relleu a temps complet vinculat a una jubilació parcial i, més endavant, la treballadora rellevista sol·licita una excedència per tenir cura de fills. Es debat si és necessari substituir-la mitjançant un nou rellevista i, en cas contrari, si l'empresa o entitat haurà d'assumir el pagament de la pensió de jubilació parcial.

El TS conclou que **la treballadora rellevista s'ha de substituir** ja que, des del punt de vista del compliment de la finalitat de la norma (mantenir el volum d'ocupació fins que cessi la situació de jubilació parcial del treballador rellevat), i llevat supòsits excepcionals que impliquin la inviabilitat material d'aquest objectiu (per exemple, quan concorrin causes econòmiques sobrevingudes i justificades, no així quan es tracta d'una situació d'excedència, voluntària o no, del rellevista), l'obligació empresarial de mantenir aquest volum d'ocupació s'estén fins que el jubilat parcial arribi a l'edat que li permeti accedir a la jubilació ordinària o anticipada total.

Això comporta també que, **en el cas del segon rellevista substitut, el seu contracte tindrà un caràcter d'interinitat** derivat del fet que la seva durada dependrà del reingrés en l'empresa del primer rellevista substituït, sempre que es produeixi abans d'arribar l'edat de jubilació ordinària, ja que també s'especificarà en el segon contracte el nom del substituït i la causa de substitució. Però **aquest caràcter d'interinitat se superposa –no es contraposa– a la naturalesa del contracte de relleu**. En altres paraules, la interinitat modula la durada del segon contracte del rellevista substitut, però no desvirtua la naturalesa del contracte de relleu en relació amb el seu objecte i finalitat.

Aquesta sentència inclou un vot particular que defensa la no obligació de contractar un segon rellevista ja que, atès que l'excedència per tenir cura de fills se sol·licita majoritàriament per dones, si es manté l'obligació per part de les empreses de substituir la treballadora rellevista que s'acull a aquesta excedència, això podria tenir un efecte dissuasori en el moment de contractar a treballadores rellevistes, a favor de la contractació de treballadors masculins.